

Πρξ 9,36-42

Ἡ ἁγία Ταβιθά

Σήμερα, παιδιά, θά σᾶς παρουσιάσω τό πορτρέτο μιᾶς ξεχωριστῆς γυναίκας. Ὅλοι ὅσοι τή γνώριζαν μιλοῦσαν γι' αὐτήν. Ἦταν μήπως πλούσια, ὁμορφὴ ἢ ἀρχόντισσα; Ὁχι. Εἶχε ὅμως μιὰ πλούσια, ἀρχοντικὴ καρδιά καί μιὰ ξεχωριστὴ ὁμορφιά. Τό ὄνομά της **Ταβιθά**. Ἐξῆσε στά χρόνια τῶν ἀποστόλων στήν **Ἰόππη**, μιὰ παραθαλάσσια πόλη τῆς Παλαιστίνης. Ποιά ἦταν ἄραγε ἡ ἰδιαίτερη ὁμορφιά της; Ἀς τή γνωρίσουμε.

Ἀνάστατοι ἦταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἰόππης. Ἐδῶ καί λίγο καιρό ἦταν βαριά ἄρρωστη ἡ Ταβιθά ἢ ἀλλιῶς **Δορκάς**. Αὐτό ἦταν τ' ὄνομά της στά ἑλληνικά, καί σήμαινε **«ἐλάφι»**. Πραγματικά, σάν ἐλάφι διψασμένο ἡ Ταβιθά ρουφοῦσε ἀχόρταγα τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καί σάν γρήγορο ἐλάφι κατέφτανε παντοῦ γιὰ νὰ βοηθήσει, νὰ συμπαρασταθεῖ. Ἔτσι τὴν ἤξεραν ὅλοι στήν Ἰόππη: σπλαχνικὴ καί φιλάνθρωπη, γεμάτη ἐλεημοσύνες καί πράξεις ἀγάπης. Ἦταν ὁ φύλακας ἄγγελος τῶν φτωχῶν. Πόσους στήριξε καί βοήθησε! Πόσες χῆρες κι ὀρφανὰ φρόντισε! **Τοὺς ἔραβε ροῦχα μετὰ ἴδια της τὰ χέρια**. Κι ἦταν τότε κοπιαστικό καί δύσκολο αὐτό τό ἔργο. Μά ἡ Ταβιθά τό ἔκανε μέ περίσσια χαρά, μέ στοργή, δέν λο-

γάριαζε τόν κόπο.

Μιά μέρα ὅμως κυκλοφόρησε ἡ θλιβερή εἴδηση, πού τάραξε τούς χριστιανούς τῆς Ἰόππης: Ἡ Ταβιθά ἔφυγε πλέον ἀπό ἀνάμιεσά τους, πέθανε. Ὅλοι στήν Ἰόππη λυπήθηκαν, μά ἰδιαίτερα ὅσοι δέχονταν τά δῶρα τῆς ἀγάπης της. Ἐχασαν τό στήριγμά τους. Τήν Ταβιθά τήν ἔνωθαν σάν μάνα τους. Ποιός θά φροντίζει τώρα μέ τόση ἀγάπη τά ὀρφανά καί τίς χῆρες;

Σάν ἀστραπή ὅμως κατέφτασε στήν πόλη κι ἓνα ἀκόμη συγκλονιστικό νέο: «Μάθατε τί ἔγινε στή γειτονική μας πόλη, στή **Λύδδα**; Ὁ ἀπόστολος Πέτρος βρίσκεται ἐκεῖ. Θεράπευσε τόν **Αἰνέα**, τόν παράλυτο πού ἦταν κατάκοπος ἐδῶ καί ὀχτώ χρόνια!».

Δοξάζουν οἱ πιστοί τόν Θεό γιά τά θαύματά Του. Κι ἀποφασίζουν νά στείλουν δύο χριστιανούς στή Λύδδα νά παρακαλέσουν τόν ἀπόστολο Πέτρο νά ἔρθει καί στή δική τους πόλη. Τόν χρειάζονται στή δύσκολη ὥρα πού περνοῦν.

Ὁ ἀπόστολος δέν τούς τό ἀρνήθηκε. Φτάνει στήν Ἰόππη, στό σίπι τῆς Ταβιθᾶς. Τόν ἀνεβάζουν στό ἐπάνω δωμάτιο ὅπου βρισκόταν τό σῶμα της, ἄψυχο πιά. Τί συγκινητικό ἦταν τό θέαμα πού ἀντίκρισε μπαίνοντας στό δωμάτιο! Τόν περίμεναν ἐκεῖ οἱ χῆρες κλαίγοντας. Καί νά, τοῦ δείχνουν τούς χιτῶνες καί τά ἱμάτια, πού μέ τά χέρια της ἔραψε γι' αὐτές καί τά ὀρφανά τους ἡ Ταβιθά.

Ὁ ἀπόστολος ζητᾷ νά βγοῦν ὅλοι ἔξω ἀπό τό δωμάτιο. Μένει μόνος του ἐκεῖ. Πέφτει στά γόνατα καί ἀρχίζει νά προσεύχεται. Παρακαλεῖ θερμά τόν Θεό. Τοῦ ζητᾷ νά χαρίσει καί πάλι ζωντανή τήν Ταβιθά στήν ἐκκλησία τῆς Ἰόππης, γιά νά συνεχίσει τίς ἐλεημοσύνες καί νά ᾽ναι παρηγοριά γιά ὅλους.

Κι ὁ Θεός, παιδιά, ἀκούει τήν παράκλησή του. Βέβαιος ὁ Πέτρος γιά τήν ἀπάντησή Του, στρέφεται πρὸς τή νεκρή καί τῆς λέει δυνατά: «Ταβιθά, σήκω ἐπάνω!». Κι αὐτή ἀνοίγει τά μάτια, λές κι ἀπλά κοιμόταν, καί βλέποντας τόν Πέτρο ἀνασηκώνεται. Ὁ ἀπόστολος τῆς δίνει τό χέρι καί τή σηκώνει ἐντελῶς. Καλεῖ τούς πιστούς καί τίς

χῆρες καί τούς τήν παρουσιάζει ζωντανή! Ποιός μπορεῖ νά περιγράψει τή χαρά τους; Ποιός θά μετρήσει τήν εὐτυχία τους; Ἡ Ταβιθά ζωντανή καί πάλι ἀνάμεσά τους!

Δέν χορταίνουν νά δοξάζουν τόν Θεό, νά Τόν εὐχαριστοῦν γιά τήν εὐλογία πού τούς χάρισε. Θά ἔχουν κοντά τους τήν Ταβιθά, τήν ὁμορφη αὐτή ψυχή, γιά ἀρκετά χρόνια ἀκόμη, γιά νά ὑπηρετεῖ τούς φτωχοὺς, νά τρέφει καί νά ντύνει χῆρες καί ὀρφανά.

Ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἐλεημοσύνης καί τῆς ἀγάπης της ἔφτασε ὡς τήν ἐποχή μας. Ὁρφανοτροφεῖα καί ἄλλα ἰδρύματα ἀγάπης ἐμπνέονται σήμερα ἀπό τό παράδειγμα καί φέρουν τό δικό της ὄνομα. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν ἀγία Ταβιθά στίς **25 Ὀκτωβρίου** καί τῆς ἔχει δώσει τό ἐπίθετο «**ἐλεήμων**».

Ἡ ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης

Μέ ἰδιαίτερη συμπάθεια βλέπει ὁ Θεός, παιδιά, τούς φιλεύσπλαχνους καί ἐλεήμονες ἀνθρώπους. **«Εὐτυχισμένοι αὐτοί πού ἐλεοῦν»**, μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός, **«γιατί θά ἐλεηθοῦν ἀπό τόν Θεό»** (Μθ 5,7). **«Ὅποιος κάνει ἐλεημοσύνη σ' ἓναν φτωχό εἶναι σάν νά κάνει δάνειο στόν Θεό»** (βλ. Πρμ 19,17)! (Δείχνουμε στά παιδιά γραμμένα τά παραπάνω χωρία, βλ. ἐποπτικό ὑλικό, γιά νά τά φωνάζουν δυνατά, χωρισμένα ἴσως σέ δύο ομάδες). Καί ὁ Θεός ἀνταποδίδει πλουσιοπάροχα γιά κάθε δάνειο πού Τοῦ κάνουμε, χαρίζει ξεχωριστές εὐλογίες!

Ἀρέσει στόν Θεό νά μή σκεφτόμαστε μόνο τόν ἑαυτό μας, ἀλλά νά φροντίζουμε καί γιά τούς ἄλλους (βλ. Α΄ Κο 10,24· Φι 2,4). Ἡ Ταβιθά φρόντιζε μέ τόση ἀγάπη γιά ὅλους ὅσοι εἶχαν ἀνάγκη! Τό συγκινητικό μάλιστα εἶναι πώς δέν ἔκανε ἐλεημοσύνη δίνοντας

ἀπλῶς χρήματα, ἀλλὰ ἔβαζε τόν προσωπικό της κόπο. Χρειαζόταν πολλές μέρες γιά νά ὑφάνει ἓνα ὕφασμα, κι ὕστερα νά τό ράψει καί νά τό κάνει ροῦχο. Πρόσφερε ὅμως τόν χρόνο καί τόν κόπο της μέ χαρά, γι' αὐτό καί ἡ ἐλεημοσύνη της εἶχε μεγάλη ἀξία· τόση πού νίκησε τόν θάνατο! Τά ἔργα τῆς ἐλεημοσύνης της εἶδε ὁ ἀπόστολος Πέτρος κι ἔκανε θερμή τήν προσευχή του νά ζαναφέρει ὁ Θεός στή ζωή τόν «ἄγγελο τῆς ἀγάπης», τήν ἐλεήμονα Ταβιθά.

Μέ πολλές ἐλεημοσύνες εἶναι στολισμένη, παιδιά, ἡ ζωή ὅλων τῶν ἀγίων μας. Θυμηθεῖτε τόν **Μέγα Βασίλειο**: Ὁλόκληρη πολιτεία ἀγάπης ἔστησε, τή **Βασιλειάδα**. Καί ὁ **ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος**, πού συνεχῶς κήρυττε γιά τήν ἐλεημοσύνη, ἔτρεφε καθημερινά στήν Κωνσταντινούπολη μέ τά **συσσίτια** πού ὀργάνωσε **7.000** ἀνθρώπους. Κι ἓνας ἄλλος **ἅγιος Ἰωάννης, πατριάρχης στήν Ἀλεξάνδρεια**, πού ὀνομάστηκε κι αὐτός σάν τήν ἀγία Ταβιθά «**ἐλεήμων**», ἀγαποῦσε καί τιμοῦσε τόσο τούς φτωχοὺς πού τούς ὀνόμαζε «τ' ἀφεντικά μου»!

«Ἀλλ' ἐμεῖς πού εἴμαστε μικροί», θά ἀναρωτιέστε ἴσως, «μποροῦμε νά κάνουμε ἐλεημοσύνες;». Μποροῦμε, παιδιά, γιατί **ἡ ἀγάπη εἶναι ἐφευρετική**. Καί θά σᾶς ἐξηγήσω τί ἐννοῶ μέ κάποια παραδείγματα:

α) Τρία ἀδέρφια ἤθελαν νά βοηθήσουν ἓναν φτωχό καί ἄρρωστο φίλο τους. Ξέρετε τί ἔκαναν; Ὅσα χρήματα κι ἂν τούς ἔδιναν γιά χαριζιλίκι, τά ἔβαζαν σ' ἓναν κουμπαρά, μέ σκοπό νά τά προσφέρουν στόν φίλο τους. Οἱ γονεῖς τους, ὅταν τό ἔμαθαν αὐτό, συγκινηθήκαν, κι ἄρχιζαν νά βάζουν κι αὐτοί χρήματα στόν κουμπαρά τῆς ἀγάπης. Στό τέλος, μαζεύτηκε ἓνα σημαντικό ποσό καί τό παρέδωσαν στόν φίλο τους, πού ἔπρεπε νά κάνει μία δύσκολη χειρουργική ἐπέμβαση.

β) Δυό ἄλλοι φίλοι διαπίστωσαν πώς σ' ἓνα διαμέρισμα τῆς πολυκατοικίας τους ἔμενε ἓνας γέροντας μόνος του. Συνεννοήθηκαν, λοιπόν, καί πότε ὁ ἓνας πότε ὁ ἄλλος φρόντιζαν νά τοῦ παίρνουν

από τόν φούρνο τό ψωμί κι ὅ,τι ἄλλο χρειαζόταν. Κάποια ἀπογεύματα μάλιστα τόν ἐπισκέπονταν κι ἔμεναν γιά λίγο κοντά του νά τοῦ κάνουν συντροφιά.

γ) Τό πενταμελές συμβούλιο μιᾶς τάξης κατέστρωσε ἕνα μυστικό σχέδιο, πού ἔκανε εὐτυχισμένη μιά ὁλόκληρη οἰκογένεια. Σ' ἕναν ἀπό τούς συμμαθητές τους, πού εἶχε γιά καιρό ἄνεργους καί τούς δυό γονεῖς του, πῆγαν νά ποῦν τά κάλαντα. Δέν πῆραν ὅμως φίλο - δώρημα, ἀλλά ἄφησαν ἐκεῖ τά δῶρα τῆς ἀγάπης τους. Εἶχε φέρει ὁ καθένας ὅ,τι καλύτερο μποροῦσε: Παιχνίδια γιά τά μικρά παιδιά τῆς οἰκογένειας, ἕνα καινούργιο πουκάμισο γιά τόν συμμαθητή τους, σακούλες γεμάτες ἀπό τρόφιμα... Σάν τούς μάγους μέ τά δῶρα ἔμοιαζαν! Καί δέν ξέρω νά σᾶς πῶ ποιός ἦταν πιό εὐτυχισμένος: ὁ συμμαθητής τους, τ' ἀδέρφια του, οἱ γονεῖς του ἢ τά παιδιά πού κατέστρωσαν αὐτό τό σχέδιο;

Ἐπάρχουν, σι' ἀλήθεια, τόσοι τρόποι νά σκορποῦμε τό καλό γύρω μας! Ἀπαιτεῖται, βέβαια, κόπος καί θυσία. Εἶναι ὅμως τόση ἡ **χαρά**, πού δίνει φτερά γιά κάθε καλή πράξη!

Στίς μέρες μας ἡ πατρίδα μας περνᾷ δύσκολες ὥρες. Πολλοί συνάνθρωποί μας ὑποφέρουν. Τούς λείπει ἀκόμη καί ἡ καθημερινή τροφή. Ἡ Ἐκκλησία σάν στοργική μητέρα φροντίζει γιά ὅλους αὐτούς ὅσο μπορεῖ. Διοργανώνει σέ πολλές ἐνορίες συσσίτια, προσφέρει ἰατροφαρμακευτική περίθαλψη, δίνει παρηγοριά μέ τόν θεῖο λόγο. Θά θέλατε, παιδιά, νά κάναμε μιά προσπάθεια ἐδῶ στό Κατηχητικό νά συγκεντρώσουμε χρήματα ἢ τρόφιμα, γιά νά βοηθήσουμε κι ἐμεῖς κάποιους συνανθρώπους μας; Λίγο πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα μποροῦμε νά τά παραδώσουμε στὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας μας γιά νά τά προσφέρει σέ ὅσους τά ἔχουν ἀνάγκη. *(Θά μποροῦσε ἴσως νά προγραμματιστεῖ πρίν ἀπό τά Χριστούγεννα καί μία ἐξόρμηση σ' ἕνα νοσοκομεῖο ἢ ὁποιοδήποτε ἴδρυμα ἀγάπης, π.χ. ὀρφανοτροφεῖο ἢ γηροκομεῖο).*

Εἶναι ἀρετὴ μεγάλη
καὶ χαρὰ ἡ ἐλεημοσύνη.
Πλούσια εὐλογεῖ ὁ Χριστὸς
ὅποιον μέ ἀγάπη δίνει.

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα ἀγίας Ταβιθά.
2. Ἀγιογραφικά χωρία γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη.
3. Ἀπολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. Κρυπτόλεξο.
5. Κατασκευή: Κουμπαράς.
6. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.